Rozjímání na první sobotu v srpnu 2018

NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Panno Maria, tak málo víme o Tvých posledních chvílích na zemi a o tom, jakým způsobem jsi byla vzata do nebe. Nevíme, kolik let jsi prožila na světě. Někteří biblisté si myslí, že jsi žila déle než sedmdesát let a jiní, že jsi žila více než šedesát let.
Nevíme, jestli jsi byla vzata do nebe během spánku. Východní Církve po staletí slaví svátek Usnutí Panny Marie. Nebo jestli jsi nejdříve zemřela a teprve pak Tvé tělo bylo vzato do nebe. Starobylá tradice říká, že po otevření Tvého hrobu nebylo uvnitř nalezeno tělo, ale „jen" čerstvá kytice.

Nemáme ani žádnou jistotu ohledně místa, kde se to stalo; jestli v Efezu nebo v Jeruzalémě, i když spíše v Jeruzalémě, kde se nachází bazilika Tvého Usnutí.
Neznáme důvod Tvého úmrtí. Svatý František Saleský se domnívá, že jsi zemřela láskou a steskem po Pánu Ježíši. Avšak všechny tyto podrobnosti nejsou důležité. Důležité je, že jsi byla vzata do nebe s tělem a duší. A že se teď za nás přimlouváš u Boha a vyprošuješ nám milosti a chráníš nás před nebezpečími. Proto k nám přicházíš z nebe v četných zjeveních: ve Fatimě, v Lurdech a na tolika různých místech nás vyzýváš k modlitbě, k pokání a k obrácení a varuješ nás před důsledky našich hříchů. A často pláčeš kvůli našemu zaslepení a naší zatvrzelosti.

Pravda o Tvém Nanebevzetí byla všeobecně známá už v době apoštolské, ale dogma o Nanebevzetí vyhlásil papež Pius XII. v roce 1950.
Panno Maria, Ty jsi po Tvém Synu jediná, kdy po ukončení Bohem určeného pozemského poslání jsi byla přijata s tělem a duší do nebeské slávy. Tvůj Syn Ježíš Kristus vstal z mrtvých a v poslední den všichni, kdo s Ním žijí a v Něm umírají, vstanou z mrtvých.
Je to pravda víry obsažená v Apoštolském vyznání víry: *věřím v zmrtvýchvstání těla.*
Panno Maria, Tvoje Nanebevzetí je pro nás potvrzením a zárukou této pravdy. Je zárukou našeho vlastního zmrtvýchvstání. Jak musíš být smutná, když ne všichni křesťané tomu věří.

„Spása duše, která ulétá do nebe? Jistě, tomu věřit mohu.
Ale zmrtvýchvstání mého těla? Toho těla, které v tomto okamžiku „mám" na sobě?
Tomu nevěřím. To přece není možné." – myslí si mnozí.

Jak se to stane, to teď nevíme, avšak jednou se každý z nás o tom přesvědčí a není naší věcí to zkoumat. Důležité na tom je, že Bůh nám to slíbil a pro Boha věci nemožné neexistují.

Panno Maria, je však jisté, že se Tvoje Nanebevzetí naplnilo odlišným způsobem než nám přislíbené vstání z mrtvých. My umíráme a naše těla podléhají rozkladu. Tvoje slavné tělo nepodlehlo v hrobě rozkladu. Stalo se tak ze dvou důvodů: z důvodu Tvého Božského Mateřství a díky Tvému Neposkvrněnému Početí.

Panno Maria, Ty jsi porodila Ježíše Krista, a díky tomu skrze Svoje Božské Mateřství jsi byla a stále jsi zvláštně spojená s Ním a s Jeho Tělem; a Ježíšovo Tělo po Jeho smrti nepodlehlo přece rozkladu ani zkáze. Tělo Pána Ježíše vzniklo z Tvého těla a kroužila v Něm Tvoje krev.

Mohlo Tvoje tělo sdílet osud našich hříšných těl a podlehnout hnilobě a zkáze? Už jenom sama zmínka o tom v nás vyvolává zhnusení. Mohlo být tohle vůlí Tvého Syna, který Tě přece tak moc miloval? Jistě ne.

Jelikož On měl moc uchovat panenství Tvého těla během vtělení a svého narození, pak také mohl a chtěl uchovat Tvoje tělo od posmrtného rozkladu.
Ono hluboké propojení mezi Tvým tělem a Jeho Tělem nám dává jistotu v tom, že i Tvoje tělo sdílelo úděl Těla Kristova, které neporušené vstalo z hrobu v den Zmrtvýchvstání.

Kromě toho je posmrtný rozklad těla důsledkem hříchu.
Jelikož jsi neposkvrněně počatá, Ty jsi vlastně Neposkvrněné Početí, jak jsi to v Lurdech o sobě řekla Bernadettě Soubirousové, nemohla jsi podlehnout posmrtnému rozkladu o to více, že jsi v důsledku zvláštního privilegia nikdy nespáchala žádný dokonce ani ten nejmenší hřích. Tak, jak je hřích smrtí pro duši, tak jsou hniloba a rozklad smrtí pro tělo.
Panno Maria, Tvoje tělo nemohlo podlehnout rozkladu, jelikož Ty jsi nikdy nepoznala hřích.

Krásně a přesně vyjádřil tuto pravdu víry jistý autor (páter E. Dąbrowski): „*Když umírala, pak Panna Maria ne zemřela, ale složila do hrobu svoji smrtelnost, aby se oblékla do slávy.“*
Z tohoto nám vyplývá, že Tvoje Nanebevzetí je propojeno s Tvým jedinečným a neopakovatelným osobním vztahem s Pánem Ježíšem, Tvým Synem.

Kromě toho tato pravda má veliký význam pro každého z nás a pro celou Církev.
Výsady, kterými Tě Bůh obdařil, a pro které je Tvůj pozemský život tak nezaměnitelný, mají všeobecný význam pro všechny, kdo žijí v jednotě s Kristem v Jeho Církvi.
Ty jsi přece z vůle Tvého Syna Matkou Církve a pobýváš v nebi, odkud se za nás neustále přimlouváš.

”*Tvé mateřství v plánu milosti trvá neustále* – hovoří o Tobě 2. Vatikánský koncil - *od okamžiku souhlasu, který jsi s vírou vyjádřila při zvěstování a bez váhání zachovala pod křížem, až do věčného dovršení spásy všech vyvolených. Když jsi byla vzata do nebe, neopustila jsi tento spasitelný úkol, ale nadále nám získáváš dary věčné spásy svými mnohonásobnými přímluvami. (...) Ve své mateřské lásce se stará(š) o bratry svého syna, kteří dosud putují na zemi a ocitají se v nebezpečích a nesnázích, dokud nebudou uvedeni do blažené vlasti.* ” (srov. LG 62), do nebe, kde pobýváš a čekáš, abys mohla vzít nás, unavené poutníky, do svého mateřského objetí.
„Proto Tě Církev, Panno Maria, vzývá jako přímluvkyni, pomocnici, ochránkyni a prostřednici.” (srov. LG 62)

Tvůj Syn, Ježíš Kristus, před svým umučením a smrtí řekl učedníkům: *„V domě mého Otce je mnoho příbytků. (...) Jdu, abych vám připravil místo.”* (J 14,2)
Ty jsi spolu s Ním, Panno Maria, a spolu s Ním připravuješ to místo pro nás, neboť kde je Tvůj Syn, tam jsi také Ty.
Co je vůlí Tvého Syna, je i Tvojí vůlí. A On se přece narodil a zemřel, aby nám připravil místo a aby nás k tomu místu dovedl. A Ty se svým Synem spolupracuješ.

Tvůj oslavený stav Ti dovoluje se beze zbytku zasvětit tomu mateřskému poslání, které Ti bylo určeno z vůle samotného Boha. Znáš a vidíš v Božím světle všechny naše potřeby, naše těžké situace, naše touhy a plány, a slyšíš dokonce i naše nejmenší prosby, modlitby a povzdechy. Neustále předkládáš svému Synovi všechny nouze tohoto světa, abys pro něj sjednala poklady Božího Milosrdenství.

Může však Tvůj Syn odmítnout Tvoje prosby?
Ne nadarmo Tě přece nazýváme Prosící Všemohoucností!
Panno Maria, Královno Nanebevzatá, Královno Míru, Útočiště hříšníků, bereš do svých rukou utrpení všech křesťanů, abys je obětovala Kristu, který je zahrnuje do své oběti Kříže.

Svatý Bernard se modlíval takto: „*Pamatuj, láskyplná Panno Maria**,** že nikdy nebylo slýcháno, abys opustila toho, kdo se utíkal pod Tvou ochranu, kdo vzýval Tvou moc, kdo prosil o Tvou přímluvu.”*
Není to tak, že každý z nás už mnohokrát zakusil Tvoji pomoc a přímluvu?
Vyslyšení našich proseb a modliteb to není jen důvod naší hluboké vděčnosti, je to také příčina naší neoblomné naděje.

Panno Maria, Tvoje mateřská láska k nám je stálá a nikdy se nezmění. Jen my se můžeme měnit, ale Ty se nikdy neměníš. Jen my můžeme sejít z cesty spásy, můžeme zapomenout na Tvoji lásku k nám, ale Ty nás nikdy nepřestaneš milovat nejvroucnější mateřskou láskou.

A když jsi nám pomáhala v minulosti, pak nám budeš pomáhat i v budoucnu.
Přinášíme Ti tedy, Panno Maria, naše těžkosti a zmatky, přinášíme Ti problémy a bolesti našeho hříšného světa, přinášíme Ti záležitosti naší Církve zmítané bouřkami a čekáme s nadějí. Přinášíme Ti životy hříšníků, které může zachránit naše modlitba, jak jsi nás o tom ujistila ve Fatimě.

Papež Benedikt XVI. napsal: *„Dokonce i uprostřed bezpočetných, každodenních těžkostí nemáme ztrácet dobrou náladu a klid duše. Jasná stezka Nanebevzaté září o to více, když se zdá, že se na obzoru shromažďují černé mraky utrpení a násilí. Jsme si jistí, že Panna Maria střeží z vysoka naše kroky něžně a starostlivě, že nás uklidňuje v hodině temna a bouře, a že nás podpírá Její mateřská dlaň.“*

Ty, která žiješ v nebi, jsi také zde na zemi neustále s námi a nikdy nás neopustíš.